

2015 m. rugsėjo 22 d. pranešimas VIR

Nepriklausomybės Akto signataro Bronislavo Juozo Kuzmicko kalba Nepriklausomybės Akto signatarų minėjime

Gerbiamasis Seimo posėdžio pirmininke, Seimo nariai, šiandien čia minimų signatarų artimieji ir giminaičiai.

Daug šviesių prisiminimų šiandien mums byloja apie Nepriklausomybės Akto signatarą Vytautą Paliūną, kaip apie talentingą mokslininką, principingą politiką ir taurią asmenybę. Gimęs Kėdainiuose, augęs patriotiškoje šeimoje. Jo dėdė buvo pagarsėjęs Vidurio Lietuvos partizanas. Vytautas nuo jaunų dienų domėjosi politika ir suvokė, kokia yra okupuotos Lietuvos situacija. Sidabro medaliu baigęs gimnaziją ir pasirinkęs inžinieriaus profesiją studijavo Kauno politechnikos institute, vėliau ten ir dėstė, vadovavo katedrai, skelbė mokslinius darbus, rašė vadovėlius, įgijo mokslinius laipsnius.

Atgimimo išvakarėse V. Paliūnas daugino pogrindžio spaudą, o susikūrus Sąjūdžiui, įsiliejo į jo veiklą ir buvo išrinktas Kauno politechnikos instituto Sąjūdžio grupės vadovu. Svarbus tuometinių Kauno sąjūdininkų veiklos baras buvo siekis atkurti Vytauto Didžiojo universitetą. Tuo tikslu buvo išrinkta universiteto atkūrimo taryba. Jos nariu tapo ir V. Paliūnas. Jis kaip tik buvo iš tų asmenybių Vytauto Didžiojo universiteto atkūrimo istorijoje, kurios nuo idėjų iš karto ėjo prie konkrečios veiklos. Dar nebuvo nei patalpų, nei lėšų, nebuvo nei valdžios pritarimo, bet jis su bendraminčiais (tarp jų buvo ir čia jau minimas A. Karoblis) jau kūrė universiteto viziją, numatė studijų šakas, kūrė universiteto statutą, o netrukus skelbė ir studentų priėmimą.

Kaip Sąjūdžio kandidatas, išrinktas į Lietuvos Aukščiausiąją Tarybą, jis iš karto pasinėrė į kasdienes deputatų darbus, nelabai matomus iš šalies, bet būtinus tam, kad galėtum su gerai parengtais siūlymais lipti į plenarinio posėdžio tribūną. Dirbo Švietimo, mokslo ir kultūros, vėliau Ekonomikos komisijose, o taip pat Rytų Lietuvos problemų laikinojoje komisijoje, Lietuvos radijo ir televizijos valdyboje ir tai dar toli gražu ne visos jo veiklos sritys.

V. Paliūnas visur pasireiškė savo erudicija ir akademišku racionalumu, nuoseklia pilietine nuostata, gebėjimu pasverti argumentus, matyti bet kurio svarstomo dalyko reikšmę platesniame socialiniame ir kultūriniame kontekste. Daug ką reiškė ir tai, kad jis pasižymėjo korektiško, kitokiai nuomonei pakantaus bendravimo su kolegomis.

Baigęs deputato darbą Aukščiausiojoje Taryboje Seime, jis sugrįžo į Kauną. Dirbo Kauno technologijos universitete, tapo Kauno miesto tarybos ir valdybos nariu, daug parašė mokslo ir studijų tematika. Taigi tęsė darbus, pradėtus dar prieš Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą.

V. Paliūno šviesus asmenybės atminimas išliks kartu su atminimu visų tų, kurie ryžtingai ir su pasiaukojimu dirbo tam, kad mes šiandien galėtume gyventi nepriklausomoje Lietuvos valstybėje.